

Arrest

nr. 316 034 van 6 november 2024
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake:

1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. GOFFART
Gaston Crommenlaan 8
9050 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2024.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 23 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. GOFFART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters, die verklaren de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, dienden een eerste verzoek om internationale bescherming in op 15 maart 2024.

1.2. Op 5 april 2024 werden verzoeksters afzonderlijk gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), telkens bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is.

1.3. Op 16 april 2024 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissingen 'verzoek kennelijk ongegrond'

De bestreden beslissing genomen voor R.B., verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een etnisch Albanese afkomstig uit de gemeente Istog en bent Kosovaars staatsburger. Na de scheiding van uw ouders verhuisde u met uw moeder V. B. (OV [...]) en uw zus A. (OV [...]) naar de stad Pejë.

Op 6 juni 2017 raakte u als toevallige voorbijganger gewond aan uw been toen X. H. en zijn zonen R. en P. en B. en N. K., voor u onbekende mensen, op straat naar elkaar begonnen te schieten omwille van een onenigheid over eigendommen. Uw moeder startte in uw naam een gerechtelijke procedure op om een schadevergoeding te krijgen.

Zo'n jaar na het ongeval begonnen X. en R. u en uw moeder in de gang van de rechtbank te bedreigen. Ze zeiden dat jullie voor jullie eigen bestwil afstand moesten doen van de schadeclaim. Als u tijdens de zitting een verklaring moest afleggen, onderbraken de mannen u ook. U vernam ook van uw moeder dat X. en R. andere mensen naar uw familie stuurden om over de rechtszaak te praten. De tegenpartij probeerde ook uw advocaat te overtuigen om u niet langer te verdedigen. De zaak sleept aan sinds 2017 en is nog steeds hangende voor de rechtbank. Voor jullie vertrek stelde uw moeder een advocaat aan die de zaak nu voor jullie opvolgt.

Later, in 2019, besloot uw moeder om een relatie te starten met een oudere man, A. L., om naar Zweden te verhuizen en een beter leven te creëren voor haar en haar dochters. Uw moeder kwam echter te weten dat A. zich bezighield met illegale zaken, waardoor ze besliste om haar relatie met A. stop te zetten. A. startte daarop met een lastercampagne tegen uw moeder op Facebook. Hij zette jullie persoonlijke gegevens, zoals het adres van uw moeder, online en promootte uw moeder als prostituee. Er kwamen vaak mannen aan jullie deur die seks wilden met uw moeder, maar ook met u en uw zus. U kreeg ook berichten van A. waarin hij beledigend sprak over uw moeder en haar bedreigde. Om te ontsnappen aan de problemen verhuisden u, uw zus en uw moeder zo'n twee à drie jaar geleden naar Fushë Kosovë. Jullie nieuwe adres verscheen echter snel online. A. werd hierdoor gepest op school en ook u werd door medestudenten aangesproken over de online profielen van uw moeder. Jullie besloten daarom terug te verhuizen naar Pejë. Omdat de politie weinig ondernam en jullie geen steun hadden, besloten jullie om na de afschaffing van de visumplicht naar België te komen.

U, uw moeder en A. verlieten Kosovo op 6 maart 2024 en kwamen aan in België op 12 maart 2024. Op 15 maart 2024 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Kosovo vreest u vooral voor het mentaal welzijn van uw moeder.

U bent in het bezit van uw Kosovaars paspoort d.d. 17 augustus 2022 en uw Kosovaarse identiteitskaart. Alle documenten met betrekking tot jullie problemen komen in het dossier van uw moeder aan bod.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw moeder, V. B. (OV [...]), werden uiteengezet. Haar verzoek om internationale bescherming werd kennelijk ongegrond verklaard. De beslissing luidt als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er kan in uw hoofde immers niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De problemen met de personen die B. hebben verwond en de problemen tussen u en A. L. zijn van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u en uw dochters voor deze problemen geen of onvoldoende beroep konden doen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zouden kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor jullie sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen of onafdoende aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit heeft u, zoals hieronder wordt uiteengezet, evenwel niet gedaan.

In verband met de rechtszaak tegen de personen die B. hebben verwond en de bedreigingen gericht aan jullie omdat jullie een schadevergoeding van deze personen eisen, menen u en B. dat de Kosovaarse autoriteiten onvoldoende hebben opgetreden naar aanleiding van de schadevergoeding die u eist van X. H. en zijn zonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS V. (hierna CGVS V.) d.d. 5/4/2024, p. 13; notities persoonlijk onderhoud CGVS B. (hierna CGVS B) d.d. 5/4/2024, p. 9). U stelde dat tot nu toe niemand iets heeft ondernomen en er op geen enkel vlak vooruitgang is. Niemand heeft u al een onkostenvergoeding gegeven voor de medische kosten van B. en er is nog geen spijtbetuiging van de daders. U en B. verklaarden dat de zittingen in de rechtbank steeds worden uitgesteld omdat er een partij niet aanwezig is, hoewel u en/of uw dochter wel altijd opdaagden (CGVS V, p. 13; CGVS B, p. 9). Volgens B. hadden de autoriteiten al sneller een beslissing in de zaak moeten nemen (CGVS B, p. 9).

Hoewel u stelde dat er op geen enkel vlak vooruitgang is, blijkt uit jullie verklaringen echter dat de Kosovaarse autoriteiten tal van handelingen hebben gesteld sinds het schietincident zich voordeed. Zo startte de politie een onderzoek na het voorval, werd B. ondervraagd door de politie, werden er verdachten opgepakt, werd het dossier overgemaakt aan de rechtbank (CGVS B, p. 8) en heeft B. ook al verklaringen afgelegd voor de rechtbank (CGVS B, p. 10), waar de zaak op dit moment nog hangende is (CGVS V, p. 13). Dat de rechtszaak reeds meermaals moest worden uitgesteld omwille van de afwezigheid van een partij (CGVS V, p. 13; CGVS B, p. 9), volstaat geenszins om te getuigen van enige onwil vanwege de Kosovaarse autoriteiten om het nodige te doen. Het CGVS stelt ook vast dat, hoewel u van mening bent dat de zaak onnodig lang aansleept (CGVS V, p. 13; CGVS B, p. 9), u geen stappen ondernam om de gebrekkig ervaren werking van het gerechtelijk apparaat aan te klagen bij de Kosovaarse autoriteiten (CGVS B, p. 9). Gevraagd wat u precies verwacht van de Kosovaarse autoriteiten, stelde u zelf dat u niet meer kan verwachten van hen en dat jullie zullen zien wat de gerechtigheid beslist (CGVS V, p. 14).

Wat betreft de bedreigingen die X. , zijn zonen en hun advocaat hebben geuit op de rechtbank ten aanzien van u, B. en jullie advocaat, heeft u nooit klacht ingediend bij de politie omdat de politie volgens u elke keer zelf aanwezig was en alles zelf ook hoorde (CGVS V, p. 14) en dat het geen nut heeft om klacht in te dienen als men niets doet (CGVS V, p. 14). Gevraagd aan B. waarom jullie geen klacht indienden toen de

bedreigingen van X. en zijn zonen bleven voortduren, stelde B. louter dat jullie het in de handen van de advocaat lieten (CGVS B, p. 11). Dat de politie of het gerecht niets zouden doen, klemt met de vaststelling dat de politie wel degelijk optrad na het schietincident (CGVS B, p. 8) en is een blote bewering die u verder niet staft. Hetzelfde geldt voor uw uitspraak dat de tegenpartij duidelijk geld heeft en de rechter en procureur kan omkopen (CGVS V, p. 7, 15). U kon evenwel geen concrete indicaties geven dat dit in uw zaak gebeurde. U stelde louter dat het zeer gebruikelijk is in Kosovo dat rechters geld ontvangen en de mensenrechten schenden. Nogmaals gevraagd naar concrete bewijzen van corruptie in uw zaak, repliceerde u louter dat 'men' corruptie niet schuwt (CGVS V, p. 16). Dat u in het algemeen verwijst naar corruptie in Kosovo, laat niet toe om te besluiten dat uw rechtsgang in Kosovo verhinderd zou worden omwille van corruptie binnen het gerechtelijk of politieel apparaat of dat u en uw dochters geen beroep meer zouden kunnen doen op de in Kosovo beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Bovendien verklaarden zowel u als uw dochters dat jullie louter omwille van B. 's rechtszaak Kosovo niet verlaten zouden hebben (CGVS B, p. 11; CGVS V, p. 14-15; notities persoonlijk onderhoud CGVS A. (hierna CGVS A) d.d. 5/4/2024, p. 5), hetgeen uw nood om internationale bescherming omwille van deze problemen ernstig ondermijnt.

Ook inzake **de bedreigingen en laster van A. L. ten aanzien van u** geven u en uw dochters aan dat de Kosovaarse autoriteiten onvoldoende hebben opgetreden (CGVS V, p. 8-9, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 31; CGVS B, p. 7 en 13; vragenlijst CGVS A. d.d. 22/3/2024, vraag 5).

Ofschoon u beweerde dat het optreden van **de politie** gebrekkig was (CGVS V, p. 8, 9, 21, 25; CGVS B, p. 7 en 13), blijkt uit uw verklaringen en die van B. dat de politie regelmatig optrad in uw dossier.

Zo stelde u dat A. u bij uw familie ging zwartmaken. Daarom diende u een klacht in bij de politie tegen A. (CGVS V, p. 20). A. werd op basis van uw klacht 24 uur vastgehouden en kreeg ook een contactverbod opgelegd door de procureur (CGVS V, p. 21). Toen A. dat contactverbod schond en u opnieuw een klacht wilde indienen, werd u door politieagent G. L., een ver familielid van A., tegengehouden om dit te doen (CGVS V, p. 22). Toen u later terugkeerde naar het politiekantoor hielp de politie u wel verder en werd A. opnieuw opgepakt en 48 uur vastgehouden (CGVS V, p. 22). Gevraagd wat de procureur precies besliste of ondernam ten aanzien van A. toen hij tweemaal opgepakt werd, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS V, p. 21 en 23). U trachtte zich hier ook niet over te informeren. U stelde louter dat u dacht dat de Kosovaarse autoriteiten niet veel hadden ondernomen omdat de situatie met A. anders voorkomen had kunnen worden (CGVS V, p. 23). Dit klemt nochtans met uw verklaring dat A. tweemaal door de politie werd opgepakt naar aanleiding van uw klachten voordat hij na twee of drie maanden Kosovo verliet (CGVS V, p. 21). U haalde ook zelf aan dat u niet kon zeggen dat de politie niet bezig was met uw aangiftes, maar dat u dacht dat de politie niet veel kon doen omdat ze A. anders moesten gaan arresteren of zoeken in het land waar hij verbleef, namelijk Zweden (CGVS V, p. 22).

Daarnaast verklaarde u dat u naar de politie belde als er onbekende mannen aan uw deur stonden en er dan een patrouille werd gestuurd naar uw woning (CGVS B, p. 21 en 24).

Er werden in die omstandigheden ook twee mannen opgepakt door de politie (CGVS B, p. 24). U verklaarde echter dat de politie er na verloop van tijd lang over begon te doen om naar uw huis te komen, bijvoorbeeld 40 minuten hoewel ze maar vijf minuten van uw woning verwijderd waren. Daarom stopte u met bellen (CGVS B, p. 24).

Dat de politie later was, kan evenwel aan tal van factoren te wijten zijn, maar volstaat hier geenszins om te getuigen van enige onwil wegens de autoriteiten. U heeft deze vermeende laattijdigheid zelf ook nooit aangekaart op het politiekantoor of bij de ombudsman omdat een klacht volgens u een maat voor niets is in Kosovo (CGVS B, p. 25). Dit kan uw nalatigheid ter zake echter geenszins rechtvaardigen. Het is bovendien een blote bewering die ook klemt met uw eigen verklaringen dat ten gevolge van een klacht van derden politieagent G. L., het verre familielid van A., werd geschorst omwille van onprofessioneel gedrag (CGVS V, p. 24) en dat naar aanleiding van uw eigen klacht een nieuwe procureur werd aangeduid in uw dossier (CGVS V, p. 26).

Verder verwees de politie uit Pejë u ook door naar de procureur toen u bij de politie had gevraagd wat er inzake uw problemen gebeurde en waarom de problemen bleven aanslepen (CGVS V, p. 23), informeerde de politie u over hoe u een procureur kon onttrekken aan uw zaak (CGVS V, p. 26) en diende de politie op uw vraag ook een verzoek in bij de rechter om Facebook te contacteren om de valse profielen offline te halen (CGVS V, p. 28). B. verklaarde ook dat de politie schermafbeeldingen van berichten waarin A. u bedreigde in ontvangst nam en aangaf te zullen achterhalen wie er achter die berichten zat en die persoon te zullen pakken (CGVS B, p. 13). Dit wijst andermaal op een optreden van de politie in uw dossier. B. stelde dat de

politie volgens haar geen bereidheid toonde om het aan te pakken en haar zei dat de bedreigingen slechts woorden waren. Hoewel B. niet had gevoel had dat ze verder werd geholpen in het politiekantoor, trachtte ze ook niet met iemand anders te spreken omdat de politieagenten wel hoop gaven door te zeggen dat ze de personen die achter de berichten zaten zouden pakken en zouden achterhalen wie dit deed. Gevraagd aan B. waarom ze dan dacht dat de politie haar probeerde af te wimpelen (CGVS B, p. 13), verklaarde ze dat ze het zelf meemaakte in haar eigen zaak dat dingen aanslepen en dat er veel kennissen van A. rondhangen, en dat, als je kennissen hebt, je heel veel hebt. Dit laatste is echter een blote bewering gezien B. geen enkele kennis van A. kon opnoemen die de politie of het gerecht zou kunnen beïnvloeden in uw dossier en ze ook geen enkele concrete indicatie kon geven dat er sprake zou zijn van beïnvloeding door A. in uw dossier (CGVS B, p. 14). B. verklaarde ook dat ze de beïnvloeding in het algemeen aanhaalde, hetgeen onvoldoende is om vast te stellen dat er sprake zou zijn van beïnvloeding van de Kosovaarse autoriteiten in uw dossier of een gebrek aan bereidheid van de politie om op te treden in uw dossier.

U vertelde ook dat u in 2022 naar de politie van Prishtinë stapte, maar dat de politie daar uw klacht niet aanvaardde (CGVS V, p. 8 en 27). De politie in Prishtinë vertelde u dat ze niet bevoegd was omdat u niet in Prishtinë woonachtig was (CGVS V, p. 28), de feiten zich voornamelijk afspeelden in Pejë en de politie van Pejë uw dossier had (CGVS V, p. 8). De politie van Prishtinë stelde dat ze uw dossier niet zomaar in Pejë kon gaan halen (CGVS V, p. 27). De loutere vaststelling dat de politie van Prishtinë verklaarde dat ze onbevoegd was voor het behandelen van uw problemen omdat uw dossier al behandeld werd in Pejë, hetgeen eerder te maken lijkt te hebben met de politionele bevoegdheidsverdeling en politionele efficiëntie, is opnieuw onvoldoende om te bewijzen dat er sprake is van onwil bij de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien heeft de politie in Prishtinë wel degelijk naar uw verklaringen geluisterd en u vervolgens geïnformeerd over wat u verder kon ondernemen, zoals aan de politie van Pejë vragen om via een gerechtelijk bevel Facebook te contacteren (CGVS V, p. 28).

Indien u meent dat u onheus bejegend werd door bepaalde agenten - zo maakte u gewag van uitlachen en flirten (CGVS V, p. 8 en 9) - zijn er mogelijkheden om een klacht in te dienen, die u evenwel niet uitputte. U stelde bovendien dat u sinds 2023 niet meer naar de politie stapte omdat u het nut er niet van inzag aangezien niemand u hielp (CGVS V, p. 30). Het CGVS merkt hierover nogmaals op dat indien u de autoriteiten niet op de hoogte brengt van incidenten of bedreigingen, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden.

U verklaarde ook dat **de procureur** niet geïnteresseerd is in uw problemen (CGVS V, p. 26) en dat de procureur alles in handen had, maar niets deed (CGVS V, p. 27).

U zaak werd initieel toegewezen aan procureur S. M.. Omdat u van mening was dat procureur M. te nauwe banden had met de betrokken partijen, misschien zelfs familiebanden (CGVS V, p. 9), en ook tegen u zei dat de zaken niet waren zoals u ze had verklaard en dat uw situatie niet zo erg was (CGVS V, p. 25), heeft u een procedure opgestart om procureur M. te wraken.

U werd in die context uitgenodigd voor een gesprek en kreeg een drietal maanden later telefoon van procureur D.J. die u vertelde dat hij uw zaak zou overnemen (CGVS V, p. 26). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat de Kosovaarse autoriteiten uw klacht serieus namen en ook tegemoet kwamen aan uw verzoek.

Hoewel u stelde dat de procureur niets deed, verklaarde u wel dat procureur S. M. u belde telkens er documenten in uw dossier werden overgemaakt (CGVS V, p. 9) en vertelde procureur D.J. u dat hij zijn werk had afgerond, alle bewijsmiddelen naar de rechtbank had gebracht en het nu aan de rechtbank was om een beslissing te nemen (CGVS V, p. 27). Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat procureur J. niets heeft gedaan, integendeel. Hij heeft zijn onderzoek gevoerd, besloten om A. te vervolgen voor de feiten die hij pleegde, en de zaak daarom aanhangig gemaakt bij de rechtbank. Gevraagd waarop u zich baseerde om te stellen dat procureur J. niets deed, verklaarde u dat u niet bedoelde dat procureur J. niets deed, dat hij misschien wel dingen heeft gedaan, maar dat uw probleem nog niet opgelost is (CGVS V, p. 28). Andermaal toont u niet aan dat er van enige onwil om u bij te staan sprake zou zijn.

U verklaarde verder dat **het gerecht** in Kosovo niet functioneert. U stelde dat de rechter in uw dossier weigerde om een onderzoek bij de cybereenheden te openen, geen beschikkingen gaf en alleen maar zei dat hij iets zou doen om u zo af te wimpelen (CGVS V, p. 8-9). Gevraagd waarom u dat dacht, verklaarde u dat de rechter elk optreden van de cybereenheden tegenhield omdat er niets meer ondernomen werd en dat de rechter wellicht al uw zaken had afgesloten (CGVS V, p. 28). Wat betreft uw bewering dat de rechter uw zaak afsloot, leverde u hier geen enkel bewijs voor. U verklaarde ook dat uw dossier tegen A. in 2022 overgemaakt werd aan de rechtbank (CGVS V, p. 29) en daar nog steeds hangende is. Bovendien vertelde u dat de rechter wel degelijk twee beschikkingen naar Facebook stuurde inzake de valse profielen, maar dat Facebook tweemaal zijn medewerking weigerde omwille van vormgebreken in de beschikking (CGVS V, p.

9). Gevraagd of u zich informeerde waarom de rechter de cybereenheden niet inschakelde, antwoordde u louter dat, als de rechter het bevel niet geeft, de procureur er niet veel aan kan doen. Nogmaals gevraagd waarom de rechter niet op het verzoek zou willen ingaan, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS V, p. 28). Uit niets blijkt dat u zich verder informeerde over het al dan niet optreden van de cybereenheden of dit vermeende gebrekkig optreden van de rechter aanklaagde.

U verklaarde ook dat de rechtbank u niet uitnodigde en dat u niet wist wat er allemaal gebeurde (CGVS V, p. 9). Nochtans werd u wel degelijk uitgenodigd door de rechtbank voor een zitting op 29 november 2023 (documenten – groene map, document 7; CGVS V, p. 30). Dat de zitting niet kon doorgaan omdat A. niet aanwezig was (CGVS V, p. 29), getuigt andermaal geenszins van onwil vanwege de Kosovaarse autoriteiten. Uit documenten die u zelf neerlegde, blijkt zelfs dat de rechtbank een arrestatiebevel uitvaardigde tegen A. nadat ze door de politie op de hoogte werd gesteld dat A. zich in Zweden bevond (Documenten – groene map, document 7). U weet niet waarover de zitting ging en niemand legde het aan u uit, maar u heeft zelf ook niets ondernomen om hier informatie over te krijgen (CGVS V, p. 29).

U was daarnaast ook van mening dat de rechtbank talmt en dat er verjaring in de zaak tegen A. dreigt te spelen (CGVS V, p. 9 en 27). Dat de rechtszaak volgens u te lang aansleept, betekent al evenmin dat de Kosovaarse autoriteiten niet bereid zouden zijn om op te treden of niet de nodige redelijke maatregelen hebben getroffen in uw zaak. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook niet dat u iets ondernam om de zaken te versnellen indien u van mening was dat het gerecht talmt en dat uw zaak tegen A. dreigt te verjaren alvorens ze behandeld wordt. U nam zelfs geen advocaat onder de arm om u bij te staan. U deed dit niet omdat dat veel geld kost. Echter zocht u ook niet naar opties voor pro deo advocaten, die wel degelijk voorhanden zijn in Kosovo en gratis rechtsbijstand verlenen (CGVS V, p. 23, 29-31).

Uit het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de Kosovaarse politie, de procureurs en het gerecht wel degelijk optraden in uw dossier en de nodige wil aan de dag legden om u bij te staan. Het CGVS wenst in deze volledigheidshalve op te merken dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.

Aansluitend hierbij dient gewezen te worden op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Kosovo – m.u.v. Noord-Kosovo, waar door het massale ontslag van etnisch Servische politieagenten en rechters, procureurs en ander gerechtelijk personeel ten gevolge van hernieuwde spanningen tussen de Servische en de Albanese gemeenschap een veiligheidsvacuüm is ontstaan en de toegang tot justitie sterk beperkt is geworden - maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn. De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het

politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanname van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en nietgouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

In verband met het trauma dat uw dochters hebben overgehouden aan de problemen in Kosovo (CGVS V., p. 8) dient tot slot vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat zij voor verdere, afdoende psychische ondersteuning geen beroep konden doen – of bij een terugkeer naar Kosovo zouden kunnen doen – op de Kosovaarse gezondheidsdiensten. U ging met uw dochters vaak naar een psycholoog. Later bezocht u met hen ook een kinderarts, die hen doorverwees naar een psychiater in Belgrado, wat u staat met twee doorverwijzingsbrieven, naar wie u om financiële redenen niet bent gegaan (CGVS V., p. 15). U zocht niet naar haalbare alternatieven in Kosovo zelf (CGVS V., p. 15; CGVS B., p. 15). Uzelf raadpleegde ook een psycholoog (CGVS V., p. 15). Uw dochters beaamden dat ze voor hun psychische problemen geholpen werden in Kosovo (CGVS B., p. 11, CGVS A., p. 6).

Uit hetgeen voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen kunnen wijzigen. Er wordt in deze beslissing niet getwijfeld aan uw identiteit en nationaliteit.

De politionele en gerechtelijke documenten tonen jullie problemen aan en het feit dat u hiervoor reeds meermaals een beroep deed op uw eigen autoriteiten, maar leveren geen bewijs van een onafdoende functioneren van de Kosovaarse autoriteiten in uw zaken of van enige onwil om de nodige redelijke maatregelen te treffen. De doorverwijzingsbrieven kwamen hierboven reeds aan bod."

Derhalve kan ook uw verzoek om internationale bescherming niet gegrond verklaard worden.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw identiteitskaart en paspoort, worden evenmin betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

De bestreden beslissing genomen voor R.A., verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een etnisch Albanese afkomstig uit de gemeente Istog en bent Kosovaars staatsburger. Na de scheiding van uw ouders verhuisde u met uw moeder V. B. (OV [...]) en uw zus B. (OV [...]) naar de stad Pejë.

Op 6 juni 2017 was u samen met B. op weg naar de naaister toen uw zus gewond raakte aan haar been door een verdwaalde kogel. Sinds het incident loopt er een rechtszaak tegen de daders om een schadevergoeding te krijgen. De daders bedreigden jullie echter opdat jullie de rechtszaak tegen hen zouden stopzetten. De rechtszaak blijft aanslepen, wat emotioneel zwaar is.

In 2020 wilde uw moeder naar Zweden verhuizen om er samen te gaan leven met een man, A. L. , op zoek naar een beter leven voor jullie. Uw moeder kwam echter te weten dat A. met louche dingen bezig was nadat het Zweedse adres dat hij naar uw moeder had gestuurd een nachtclub bleek te zijn. Om die reden besloot uw moeder om toch niet naar Zweden te gaan. Om wraak te nemen maakte A. valse profielen van uw moeder aan op sociale media om haar reputatie zwart te maken. A. publiceerde ook jullie thuisadres waardoor er mannen jullie thuis lastigvielen. U was niet echt op de hoogte van wat zich allemaal afspeelde tussen uw moeder en A. omdat uw moeder en B. u afschermde omdat u nog jong was. Pas nadat jullie verhuisd waren naar Fushë Kosovë en leerlingen na een tweetal maanden afstandelijk werden en u begonnen te pesten met de profielen van uw moeder, kwam u te weten wat er allemaal aan de hand was. Wegens het pesten stopte u met school en keerden u, B. en uw moeder terug naar Pejë. U begon samen met uw moeder en zus te werken.

Hoewel uw moeder naar de politie ging om de situatie aan te klagen, kon de politie niet veel voor jullie doen. Daarom verlieten jullie Kosovo eenmaal de visumplicht voor België werd afgeschaft.

U, B. en uw moeder verlieten Kosovo op 6 maart 2024 en kwamen aan in België op 12 maart 2024. Op 15 maart 2024 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Kosovo vreest u dat de problemen zich opnieuw zullen voordoen en dat er opnieuw mensen aan jullie deur zullen staan.

U bent in het bezit van uw Kosovaars paspoort d.d. 8 februari 2024 en uw Kosovaarse identiteitskaart. Alle documenten met betrekking tot jullie problemen komen in het dossier van uw moeder aan bod.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw moeder, V. B. (OV [...]), werden uiteengezet. Haar verzoek om internationale bescherming werd kennelijk ongegrond verklaard. De beslissing luidt als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er kan in uw hoofde immers niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De problemen met de personen die B. hebben verwond en de problemen tussen u en A. L. zijn van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u en uw dochters voor deze problemen geen of onvoldoende beroep konden doen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zouden kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor jullie sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen of onafdoende aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit heeft u, zoals hieronder wordt uiteengezet, evenwel niet gedaan.

In verband met de rechtszaak tegen de personen die B. hebben verwond en de bedreigingen gericht aan jullie omdat jullie een schadevergoeding van deze personen eisen, menen u en B. dat de Kosovaarse autoriteiten onvoldoende hebben opgetreden naar aanleiding van de schadevergoeding die u eist van X. H. en zijn zonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS V. (hierna CGVS V) d.d. 5/4/2024, p. 13; notities persoonlijk onderhoud CGVS B. (hierna CGVS B) d.d. 5/4/2024, p. 9). U stelde dat tot nu toe niemand iets heeft ondernomen en er op geen enkel vlak vooruitgang is. Niemand heeft u al een onkostenvergoeding gegeven voor de medische kosten van B. en er is nog geen spijtbetuiging van de daders. U en B. verklaarden dat de zittingen in de rechtbank steeds worden uitgesteld omdat er een partij niet aanwezig is, hoewel u en/of uw dochter wel altijd opdaagden (CGVS V, p. 13; CGVS B, p. 9). Volgens B. hadden de autoriteiten al sneller een beslissing in de zaak moeten nemen (CGVS B, p. 9).

Hoewel u stelde dat er op geen enkel vlak vooruitgang is, blijkt uit jullie verklaringen echter dat de Kosovaarse autoriteiten tal van handelingen hebben gesteld sinds het schietincident zich voordeed. Zo startte de politie een onderzoek na het voorval, werd B. ondervraagd door de politie, werden er verdachten opgepakt, werd het dossier overgemaakt aan de rechtbank (CGVS B, p. 8) en heeft B. ook al verklaringen afgelegd voor de rechtbank (CGVS B, p. 10), waar de zaak op dit moment nog hangende is (CGVS V, p. 13). Dat de rechtszaak reeds meermaals moest worden uitgesteld omwille van de afwezigheid van een partij (CGVS V, p. 13; CGVS B., p. 9), volstaat geenszins om te getuigen van enige onwil vanwege de Kosovaarse autoriteiten om het nodige te doen. Het CGVS stelt ook vast dat, hoewel u van mening bent dat de zaak onnodig lang aansleept (CGVS V, p. 13; CGVS B., p. 9), u geen stappen ondernam om de gebrekkig ervaren werking van het gerechtelijk apparaat aan te klagen bij de Kosovaarse autoriteiten (CGVS B., p. 9). Gevraagd wat u precies verwacht van de Kosovaarse autoriteiten, stelde u zelf dat u niet meer kan verwachten van hen en dat jullie zullen zien wat de gerechtigheid beslist (CGVS V, p. 14).

Wat betreft de bedreigingen die X., zijn zonen en hun advocaat hebben geuit op de rechtbank ten aanzien van u, B. en jullie advocaat, heeft u nooit klacht ingediend bij de politie omdat de politie volgens u elke keer zelf aanwezig was en alles zelf ook hoorde (CGVS V, p. 14) en dat het geen nut heeft om klacht in te dienen als men niets doet (CGVS V, p. 14). Gevraagd aan B. waarom jullie geen klacht indienden toen de bedreigingen van X. en zijn zonen bleven voortduren, stelde B. louter dat jullie het in de handen van de advocaat lieten (CGVS B., p. 11). Dat de politie of het gerecht niets zouden doen, klemmt met de vaststelling dat de politie wel degelijk optrad na het schietincident (CGVS B., p. 8) en is een blote bewering die u verder niet staakt. Hetzelfde geldt voor uw uitspraak dat de tegenpartij duidelijk geld heeft en de rechter en procureur kan omkopen (CGVS V, p. 7, 15). U kon evenwel geen concrete indicaties geven dat dit in uw zaak gebeurde. U stelde louter dat het zeer gebruikelijk is in Kosovo dat rechters geld ontvangen en de mensenrechten schenden. Nogmaals gevraagd naar concrete bewijzen van corruptie in uw zaak, repliceerde u louter dat 'men' corruptie niet schuwt (CGVS V., p. 16). Dat u in het algemeen verwijst naar corruptie in Kosovo, laat niet toe om te besluiten dat uw rechtsgang in Kosovo verhinderd zou worden omwille van corruptie binnen het gerechtelijk of politieel apparaat of dat u en uw dochters geen beroep meer zouden kunnen doen op de in Kosovo beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Bovendien verklaarden zowel u als uw dochters dat jullie louter omwille van B. 's rechtszaak Kosovo niet verlaten zouden hebben (CGVS B, p. 11; CGVS V, p. 14-15; notities persoonlijk onderhoud CGVS A. (hierna CGVS A) d.d. 5/4/2024, p. 5), hetgeen uw nood om internationale bescherming omwille van deze problemen ernstig ondermijnt.

Ook inzake **de bedreigingen en laster van A. L. ten aanzien van u** geven u en uw dochters aan dat de Kosovaarse autoriteiten onvoldoende hebben opgetreden (CGVS V, p. 8-9, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 31; CGVS B, p. 7 en 13; vragenlijst CGVS A. d.d. 22/3/2024, vraag 5).

Ofschoon u beweerde dat het optreden van **de politie** gebrekkig was (CGVS V, p. 8, 9, 21, 25; CGVS B, p. 7 en 13), blijkt uit uw verklaringen en die van B. dat de politie regelmatig optrad in uw dossier.

Zo stelde u dat A. u bij uw familie ging zwartmaken. Daarom diende u een klacht in bij de politie tegen A. (CGVS V, p. 20). A. werd op basis van uw klacht 24 uur vastgehouden en kreeg ook een contactverbod opgelegd door de procureur (CGVS V, p. 21). Toen A. dat contactverbod schond en u opnieuw een klacht wilde indienen, werd u door politieagent G. L., een ver familielid van A., tegengehouden om dit te doen (CGVS V, p. 22). Toen u later terugkeerde naar het politiekantoor hielp de politie u wel verder en werd A. opnieuw opgepakt en 48 uur vastgehouden (CGVS V, p. 22). Gevraagd wat de procureur precies besliste of ondernam ten aanzien van A. toen hij tweemaal opgepakt werd, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS V, p. 21 en 23). U trachtte zich hier ook niet over te informeren.

U stelde louter dat u dacht dat de Kosovaarse autoriteiten niet veel hadden ondernomen omdat de situatie met A. anders voorkomen had kunnen worden (CGVS V, p. 23). Dit klemt nochtans met uw verklaring dat A. tweemaal door de politie werd opgepakt naar aanleiding van uw klachten voordat hij na twee of drie maanden Kosovo verliet (CGVS V, p. 21).

U haalde ook zelf aan dat u niet kon zeggen dat de politie niet bezig was met uw aangiften, maar dat u dacht dat de politie niet veel kon doen omdat ze A. anders moesten gaan arresteren of zoeken in het land waar hij verbleef, namelijk Zweden (CGVS V, p. 22).

Daarnaast verklaarde u dat u naar de politie belde als er onbekende mannen aan uw deur stonden en er dan een patrouille werd gestuurd naar uw woning (CGVS B., p. 21 en 24). Er werden in die omstandigheden ook twee mannen opgepakt door de politie (CGVS B., p. 24). U verklaarde echter dat de politie er na verloop van tijd lang over begon te doen om naar uw huis te komen, bijvoorbeeld 40 minuten hoewel ze maar vijf minuten van uw woning verwijderd waren. Daarom stopte u met bellen (CGVS B., p. 24). Dat de politie later was, kan evenwel aan tal van factoren te wijten zijn, maar volstaat hier geenszins om te getuigen van enige onwil wegens de autoriteiten. U heeft deze vermeende laattijdigheid zelf ook nooit aangekaart op het politiekantoor of bij de ombudsman omdat een klacht volgens u een maat voor niets is in Kosovo (CGVS B., p. 25). Dit kan uw nalatigheid ter zake echter geenszins rechtvaardigen. Het is bovendien een blote bewering die ook klemt met uw eigen verklaringen dat ten gevolge van een klacht van derden politieagent G. L., het verre familielid van A., werd geschorst omwille van onprofessioneel gedrag (CGVS V, p. 24) en dat naar aanleiding van uw eigen klacht een nieuwe procureur werd aangeduid in uw dossier (CGVS V, p. 26).

Verder verwees de politie uit Pejë u ook door naar de procureur toen u bij de politie had gevraagd wat er inzake uw problemen gebeurde en waarom de problemen bleven aanslepen (CGVS V., p. 23), informeerde de politie u over hoe u een procureur kon onttrekken aan uw zaak (CGVS V., p. 26) en diende de politie op uw vraag ook een verzoek in bij de rechter om Facebook te contacteren om de valse profielen offline te halen (CGVS V., p. 28). B. verklaarde ook dat de politie schermafbeeldingen van berichten waarin A. u bedreigde in ontvangst nam en aangaf te zullen achterhalen wie er achter die berichten zat en die persoon te zullen pakken (CGVS B., p. 13). Dit wijst andermaal op een optreden van de politie in uw dossier. B. stelde dat de politie volgens haar geen bereidheid toonde om het aan te pakken en haar zei dat de bedreigingen slechts woorden waren. Hoewel B. niet had gevoel had dat ze verder werd geholpen in het politiekantoor, trachtte ze ook niet met iemand anders te spreken omdat de politieagenten wel hoop gaven door te zeggen dat ze de personen die achter de berichten zaten zouden pakken en zouden achterhalen wie dit deed. Gevraagd aan B. waarom ze dan dacht dat de politie haar probeerde af te wimpelen (CGVS B, p. 13), verklaarde ze dat ze het zelf meemaakte in haar eigen zaak dat dingen aanslepen en dat er veel kennissen van A. rondhangen, en dat, als je kennissen hebt, je heel veel hebt. Dit laatste is echter een blote bewering gezien B. geen enkele kennis van A. kon opnoemen die de politie of het gerecht zou kunnen beïnvloeden in uw dossier en ze ook geen enkele concrete indicatie kon geven dat er sprake zou zijn van beïnvloeding door A. in uw dossier (CGVS B., p. 14). B. verklaarde ook dat ze de beïnvloeding in het algemeen aanhaalde, hetgeen onvoldoende is om vast te stellen dat er sprake zou zijn van beïnvloeding van de Kosovaarse autoriteiten in uw dossier of een gebrek aan bereidheid van de politie om op te treden in uw dossier.

U vertelde ook dat u in 2022 naar de politie van Prishtinë stapte, maar dat de politie daar uw klacht niet aanvaardde (CGVS V, p. 8 en 27). De politie in Prishtinë vertelde u dat ze niet bevoegd was omdat u niet in Prishtinë woonachtig was (CGVS V, p. 28), de feiten zich voornamelijk afspeelden in Pejë en de politie van Pejë uw dossier had (CGVS V, p. 8). De politie van Prishtinë stelde dat ze uw dossier niet zomaar in Pejë kon gaan halen (CGVS V, p. 27). De loutere vaststelling dat de politie van Prishtinë verklaarde dat ze onbevoegd was voor het behandelen van uw problemen omdat uw dossier al behandeld werd in Pejë, hetgeen eerder te maken lijkt te hebben met de politionele bevoegdheidsverdeling en politionele efficiëntie, is opnieuw onvoldoende om te bewijzen dat er sprake is van onwil bij de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien heeft de politie in Prishtinë wel degelijk naar uw verklaringen geluisterd en u vervolgens geïnformeerd over wat u verder kon ondernemen, zoals aan de politie van Pejë vragen om via een gerechtelijk bevel Facebook te contacteren (CGVS V, p. 28).

Indien u meent dat u onheus bejegend werd door bepaalde agenten - zo maakte u gewag van uitlachen en flirten (CGVS V, p. 8 en 9) - zijn er mogelijkheden om een klacht in te dienen, die u evenwel niet uitputte. U stelde bovendien dat u sinds 2023 niet meer naar de politie stapte omdat u het nut er niet van inzag aangezien niemand u hielp (CGVS V, p. 30). Het CGVS merkt hierover nogmaals op dat indien u de autoriteiten niet op de hoogte brengt van incidenten of bedreigingen, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden.

*U verklaarde ook dat **de procureur** niet geïnteresseerd is in uw problemen (CGVS V, p. 26) en dat de procureur alles in handen had, maar niets deed (CGVS V, p. 27).*

U zaak werd initieel toegewezen aan procureur S. M.. Omdat u van mening was dat procureur M. te nauwe banden had met de betrokken partijen, misschien zelfs familiebanden (CGVS V, p. 9), en ook tegen u zei dat de zaken niet waren zoals u ze had verklaard en dat uw situatie niet zo erg was (CGVS V, p. 25), heeft u een procedure opgestart om procureur M. te wraken. U werd in die context uitgenodigd voor een gesprek en kreeg een drietal maanden later telefoon van procureur D.J. die u vertelde dat hij uw zaak zou overnemen (CGVS V, p. 26). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat de Kosovaarse autoriteiten uw klacht serieus namen en ook tegemoet kwamen aan uw verzoek.

Hoewel u stelde dat de procureur niets deed, verklaarde u wel dat procureur S. M. u belde telkens er documenten in uw dossier werden overgemaakt (CGVS V, p. 9) en vertelde procureur D.J. u dat hij zijn werk had afgerond, alle bewijsmiddelen naar de rechtbank had gebracht en het nu aan de rechtbank was om een beslissing te nemen (CGVS V, p. 27). Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat procureur J. niets heeft gedaan, integendeel. Hij heeft zijn onderzoek gevoerd, besloten om A. te vervolgen voor de feiten die hij pleegde, en de zaak daarom aanhangig gemaakt bij de rechtbank. Gevraagd waarop u zich baseerde om te stellen dat procureur J. niets deed, verklaarde u dat u niet bedoelde dat procureur J. niets deed, dat hij misschien wel dingen heeft gedaan, maar dat uw probleem nog niet opgelost is (CGVS V, p. 28). Andermaal toont u niet aan dat er van enige onwil om u bij te staan sprake zou zijn.

*U verklaarde verder dat **het gerecht** in Kosovo niet functioneert. U stelde dat de rechter in uw dossier weigerde om een onderzoek bij de cybereenheden te openen, geen beschikkingen gaf en alleen maar zei dat hij iets zou doen om u zo af te wimpelen (CGVS V, p. 8-9). Gevraagd waarom u dat dacht, verklaarde u dat de rechter elk optreden van de cybereenheden tegenhield omdat er niets meer ondernomen werd en dat de rechter wellicht al uw zaken had afgesloten (CGVS V, p. 28). Wat betreft uw bewering dat de rechter uw zaak afsloot, leverde u hier geen enkel bewijs voor. U verklaarde ook dat uw dossier tegen A. in 2022 overgemaakt werd aan de rechtbank (CGVS V, p. 29) en daar nog steeds hangende is. Bovendien vertelde u dat de rechter wel degelijk twee beschikkingen naar Facebook stuurde inzake de valse profielen, maar dat Facebook tweemaal zijn medewerking weigerde omwille van vormgebreken in de beschikking (CGVS V, p. 9). Gevraagd of u zich informeerde waarom de rechter de cybereenheden niet inschakelde, antwoordde u louter dat, als de rechter het bevel niet geeft, de procureur er niet veel aan kan doen. Nogmaals gevraagd waarom de rechter niet op het verzoek zou willen ingaan, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS V, p. 28). Uit niets blijkt dat u zich verder informeerde over het al dan niet optreden van de cybereenheden of dit vermeende gebrekkig optreden van de rechter aanklaagde.*

U verklaarde ook dat de rechtbank u niet uitnodigde en dat u niet wist wat er allemaal gebeurde (CGVS V, p. 9). Nochtans werd u wel degelijk uitgenodigd door de rechtbank voor een zitting op 29 november 2023 (documenten – groene map, document 7; CGVS V, p. 30). Dat de zitting niet kon doorgaan omdat A. niet aanwezig was (CGVS V, p. 29), getuigt andermaal geenszins van onwil vanwege de Kosovaarse autoriteiten. Uit documenten die u zelf neerlegde, blijkt zelfs dat de rechtbank een arrestatiebevel uitvaardigde tegen A. nadat ze door de politie op de hoogte werd gesteld dat A. zich in Zweden bevond (Documenten – groene

map, document 7). U weet niet waarover de zitting ging en niemand legde het aan u uit, maar u heeft zelf ook niets ondernomen om hier informatie over te krijgen (CGVS V, p. 29).

U was daarnaast ook van mening dat de rechtbank talmt en dat er verjaring in de zaak tegen A. dreigt te spelen (CGVS V, p. 9 en 27). Dat de rechtszaak volgens u te lang aansleept, betekent al evenmin dat de Kosovaarse autoriteiten niet bereid zouden zijn om op te treden of niet de nodige redelijke maatregelen hebben getroffen in uw zaak. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook niet dat u iets ondernam om de zaken te versnellen indien u van mening was dat het gerecht talmt en dat uw zaak tegen A. dreigt te verjaren alvorens ze behandeld wordt. U nam zelfs geen advocaat onder de arm om u bij te staan. U deed dit niet omdat dat veel geld kost. Echter zocht u ook niet naar opties voor pro deo advocaten, die wel degelijk voorhanden zijn in Kosovo en gratis rechtsbijstand verlenen (CGVS V, p. 23, 29-31).

Uit het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de Kosovaarse politie, de procureurs en het gerecht wel degelijk optraden in uw dossier en de nodige wil aan de dag legden om u bij te staan. Het CGVS wenst in deze volledigheidshalve op te merken dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden.

De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.

Aansluitend hierbij dient gewezen te worden op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Kosovo – m.u.v. Noord-Kosovo, waar door het massale ontslag van etnisch Servische politieagenten en rechters, procureurs en ander gerechtelijk personeel ten gevolge van hernieuwde spanningen tussen de Servische en de Albanese gemeenschap een veiligheidsvacuüm is ontstaan en de toegang tot justitie sterk beperkt is geworden - maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn. De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanname van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en

internationale gouvernementele en nietgouvernementele orgA. ties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

In verband met het trauma dat uw dochters hebben overgehouden aan de problemen in Kosovo (CGVS V., p. 8) dient tot slot vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat zij voor verdere, afdoende psychische ondersteuning geen beroep konden doen – of bij een terugkeer naar Kosovo zouden kunnen doen – op de Kosovaarse gezondheidsdiensten. U ging met uw dochters vaak naar een psycholoog. Later bezocht u met hen ook een kinderarts, die hen doorverwees naar een psychiater in Belgrado, wat u staft met twee doorverwijzingsbrieven, naar wie u om financiële redenen niet bent gegaan (CGVS V., p. 15). U zoekt niet naar haalbare alternatieven in Kosovo zelf (CGVS V., p. 15; CGVS B., p. 15). Uzelf raadpleegde ook een psycholoog (CGVS V., p. 15). Uw dochters beaamden dat ze voor hun psychische problemen geholpen werden in Kosovo (CGVS B., p. 11, CGVS A., p. 6).

Uit hetgeen voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen kunnen wijzigen. Er wordt in deze beslissing niet getwijfeld aan uw identiteit en nationaliteit. De politionele en gerechtelijke documenten tonen jullie problemen aan en het feit dat u hiervoor reeds meermaals een beroep deed op uw eigen autoriteiten, maar leveren geen bewijs van een onafdoende functioneren van de Kosovaarse autoriteiten in uw zaken of van enige onwil om de nodige redelijke maatregelen te treffen. De doorverwijzingsbrieven kwamen hierboven reeds aan bod."

Derhalve kan ook uw verzoek om internationale bescherming niet gegrond verklaard worden.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw identiteitskaart en paspoort, worden evenmin betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeksters twee afzonderlijke beroepen hebben ingesteld met respectievelijk en rolnummers 315 096 en 315 165, en dat het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 315 165 de middelen en argumenten ontwikkeld in het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 315 096 *mutatis mutandis* overneemt. Het al dan niet samenvoegen van zaken behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) (RvS 26 mei 2009, nr. nr. 193.526). Gelet op het feit dat de verzoeksters dezelfde vluchtmotieven aanhalen en dat de verzoekschriften (*quasi*) identiek zijn, oordeelt de Raad dat het aangewezen is in het belang van een goede rechtsbedeling om de twee vorderingen wegens verknochtheid samen te behandelen en te beslechten. Het komt dan ook gepast voor om de twee vorderingen samen te voegen.

3. De verzoekschriften

2.1. In een enig middel voert eerste verzoekster de schending aan van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Zij citeert artikel 57/6/1, § 2 en 3 van de Vreemdelingenwet, merkt op dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar het K.B. van 7 april 2023 waarbij Kosovo als veilig land van herkomst werd erkend en de beslissing inzake haar moeder wordt geciteerd. Zij betoogt dat zij afzonderlijk om internationale bescherming heeft gezocht in België en dat de Belgische overheid ertoe gehouden is om haar aanvraag individueel te onderzoeken en de commissaris-generaal om haar beslissing *in concreto* te motiveren. Verzoekster meent dat dit *in casu* niet gebeurd is omdat de commissaris-generaal als enige motivering het citeren van de beslissing van haar moeder hanteert. Het verzoek van haar moeder is een andere procedure en een ander verzoek en het gaat volgens verzoekster niet op dat de commissaris-generaal zich beperkt tot het citeren uit deze beslissing als enige motivering. Zij stelt dat bovendien de commissaris-generaal het administratief dossier van de moeder niet toevoegt aan de huidige procedure zodat zij *de facto* in de onmogelijkheid verkeert om na te gaan of de beweegredenen al dan niet identiek zijn. Bovendien was verzoekster het slachtoffer van de gewelddaden terwijl de moeder van verzoekster als een derde moet worden aanzien, een nuancering die in de bestreden beslissing niet wordt gemaakt.

Verzoekster argumenteert verder dat de omstandigheid dat Kosovo als een veilig land van herkomst te beschouwen is niet impliceert dat de commissaris-generaal niet zou gehouden zijn om te onderzoeken of *in concreto* geen redenen bestaan voor verzoekster of zij niet het slachtoffer kan worden van onmenselijke of vernederende behandeling. Zij meent dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de commissaris-generaal dit onderzoek heeft verricht aangezien zij zich louter beperkt tot het citeren uit een andere beslissing die vreemd is aan het verzoek van verzoekster. Verzoekster betoogt dat volgens de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de Belgische autoriteiten moeten nagaan *“of de geen onmenselijke of vernederende behandeling vormt, in de zin van art. 3 EVRM en art. 4 van het Handvest, zou vormen. Dit is in dit geval niet voldoende gebeurd.”* Zij citeert vervolgens uit CJCE, *N.S. c. Royaume-Uni*, C-411/10, § 94, *MSS c. België en Griekenland*, 21 januari 2011, § 293 en EHRM, *Riad en Idiab tegen België*, 24 april 2008, § 96.

Vervolgens betoogt eerste verzoekster dat naast de individuele omstandigheden ook rekening moet worden gehouden met de algemene situatie in Kosovo en dat de commissaris-generaal met geen van beide heeft rekening gehouden. Zij stelt dat zij het slachtoffer werd van een geweldsmisdrijf waarvan het proces nog steeds niet afgerond is. Verzoekster stelt verder dat zij werd bedreigd en voor haar welbehagen vreest indien ze zou moeten terugkeren naar Kosovo en dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om concreet na te gaan of zij niet wordt blootgesteld aan enige gevaar bij terugkeer naar Kosovo. De commissaris-generaal erkent dat in Kosovo een veiligheidsvacuüm bestaat. Verzoekster stelt dat het een algemeen bekend gegeven is dat er geen sprake is van een onafhankelijke rechterlijke macht en citeert een passage uit <https://freedomhouse.org/country/kosovo/freedom-world/2024> en dat rechten van vrouwen vooral als ze slachtoffer zijn van een geweldsmisdrijf onvoldoende beschermd zijn en dat er ook een volledig gebrek is aan hulp op lange termijn en citeert ter staving een passage uit <https://www.hrw.org/world-report/2024/country-chapters/serbia/kosovo> Women's and Girls' Rights.

Zij vraagt om het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en tot schorsing en vernietiging over te gaan van de bestreden beslissing.

Het voor tweede verzoekster ingediende verzoekschrift voert hetzelfde middel aan dat op identieke wijze als in het verzoekschrift voor eerste verzoekster, wordt ontwikkeld, met dien verstande dat in het voor tweede verzoekster ingediende verzoekschrift niet wordt gesteld dat zij het slachtoffer werd van een geweldsmisdrijf waarvan het proces nog steeds niet is afgerond.

3.2. Verzoeksters voegen een kopie van de respectievelijke bestreden beslissingen toe aan hun verzoekschriften en de beslissingen van het Bureau voor Juridische Bijstand van Brussel van 29 april 2024.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoeksters daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel

46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeksters om internationale bescherming al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeksters om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeksters samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeksters afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeksters bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het*

land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

5.2. De beroepen betreffen beslissingen van de commissaris-generaal waarvan de verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 § 2 en 3 van de Vreemdelingenwet kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot de invoering van deze bepaling in de Vreemdelingenwet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Bij het ten tijde van de bestreden beslissingen geldende koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet werd Kosovo opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst. In het koninklijk besluit van 12 mei 2024 werd Kosovo opnieuw in deze lijst opgenomen.

Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals *in casu* verzoekers uit Kosovo, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

5.3. In de bestreden beslissingen wordt vastgesteld dat beide verzoeksters hun respectievelijke verzoek om internationale bescherming steunen op dezelfde motieven die ter zake door hun moeder, V.B. werden uiteengezet en dat haar verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond werd verklaard, waarna de beslissing genomen ten aanzien van hun moeder integraal wordt geciteerd.

Daarin wordt besloten dat haar verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is, dat zij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt en dat het feit dat zij afkomstig bent uit een veilig land van herkomst vaststaat. Daarbij wordt overwogen dat: (1) de problemen met personen die B. hebben verwond en de problemen tussen haar en A.L. louter problemen zijn van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard die geen verband houden met één van de criteria in de Vluchtelingenconventie; (2) zij voorts niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij en haar dochters voor deze problemen geen of onvoldoende beroep konden doen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zouden kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor hen sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarbij wordt overwogen, met betrekking tot de rechtszaak tegen de personen die B. hebben verwond, dat hoewel verzoeksters moeder stelde dat er op geen enkel vlak vooruitgang is, uit hun verklaringen blijkt dat de Kosovaarse autoriteiten tal van handelingen stelden sinds het schietincident zich voordeed; waarbij onder

meer wordt gewezen op het feit dat B. verklaringen aflegde voor de rechtbank en de zaak nog hangende is; dat het meermaals uitstellen van de rechtszaak omwille van de afwezigheid van een partij geenszins getuigt van de onwil vanwege de Kosovaarse autoriteiten om het nodige te doen, en dat zij geen stappen ondernam om de gebrekkig ervaren werking van het gerechtelijk apparaat aan te klagen bij de Kosovaarse autoriteiten; dat wat de bedreigingen die op de rechtbank ten aanzien van haar en verzoeksters en hun advocaat werden geuit door X., zijn zonen en hun advocaat zij nooit klacht heeft ingediend en dat hun stelling dat de politie of het gerecht niets zouden doen klemmt met de vaststelling dat de politie wel degelijk optrad na het schietincident en dat dit een blote bewering is en dat zij wat betreft haar stelling dat de tegenpartij duidelijk geld heeft en de rechter en procureur kan omkopen, geen concrete indicaties kan geven dat dit in haar zaak gebeurde en omgekocht en dat bovendien zij als haar dochters verklaarden dat zij louter omwille van B.'s rechtszaak Kosovo niet zouden verlaten hebben wat haar nood aan internationale bescherming omwille van deze problemen ernstig ondermijnt.

Met betrekking tot het door verzoeksters moeder en verzoeksters beweerde gebrekkige optreden door de politie tegen de bedreigingen en laster van A.L. wordt overwogen dat uit haar verklaringen en deze van B. blijkt dat de politie regelmatig optrad in het dossier van verzoeksters moeder. Daarbij wordt omstandig gemotiveerd dat (i) haar verklaring dat zij dacht dat de Kosovaarse autoriteiten klemmt met haar verklaring dat A. tweemaal door de politie werd opgepakt naar aanleiding van haar klachten voordat hij na twee of drie maanden Kosovo verliet en zij zelf aanhaalde niet te kunnen zeggen dat de politie niet bezig was met haar aangiftes, maar dat dacht dat de politie niet veel kon doen omdat ze A. anders moesten gaan arresteren of zoeken in het land waar hij verbleef, namelijk Zweden; (ii) zij verklaarde dat zij naar de politie belde als er onbekende mannen voor haar deur stonden, er dan een patrouille naar haar woning werd gestuurd en ook twee mannen werden opgepakt door de politie en dat haar verklaring dat zij stopte met de politie bellen omdat zij er lang begonnen over te doen om naar haar huis te komen en een klacht niets uithaalt klemmt met haar eigen verklaringen dat ten gevolge van een klacht van derden politieagent G. L., het verre familielid van A., werd geschorst omwille van onprofessioneel gedrag en dat naar aanleiding van haar eigen klacht een nieuwe procureur werd aangeduid in uw dossier, (iii) de politie uit Pejë haar doorverwees naar de procureur, haar informeerde over hoe zij een procureur aan haar zaak kon onttrekken en op haar verzoek ook verzoek bij de rechter indiende om Facebook te contacteren om valse profielen offline te halen en B. ook verklaarde dat de politie schermafbeeldingen van berichten waarin A. haar moeder bedreigd in ontvangst nam en aangaf te zullen onderzoeken wie er achter zat, (iv) de loutere vaststelling dat de politie van Prishtinë verklaarde dat ze onbevoegd was voor het behandelen van haar problemen omdat haar dossier al behandeld werd in Pejë, hetgeen eerder te maken lijkt te hebben met de politionele bevoegdheidsverdeling en politionele efficiëntie, opnieuw onvoldoende is om te bewijzen dat er sprake is van onwil bij de Kosovaarse autoriteiten, (v) zij een procedure heeft gestart om procureur M. te wraken en later procureur D.J. haar inlichtte dat hij de zaak zou overnemen zodat uit haar verklaringen blijkt dat de Kosovaarse autoriteiten haar verzoeker serieus namen en tegemoet kwamen aan haar verzoek; (vi) wat betreft haar bewering dat de rechter de zaak tegen A. afsloot zij geen hiervan geen enkel bewijs leverde en zij ook verklaarde dat de zaak in 2022 werd overgemaakt aan de rechtbank en dat de rechtbank twee beschikkingen naar Facebook stuurde inzake de valse profielen maar dat Facebook twee keer medewerking weigerde wegens vormgebreken en zij zich verder niet informeerde over de het al dan niet optreden van de cybereenheden of het vermeende gebrekkig optreden van de rechter aanklaagde; dat zij wel degelijk werd uitgenodigd voor een zitting van de rechtbank van 29 november 2023 en dat uit de documenten die zij neerlegde zelfs blijkt dat de rechtbank een arrestatiebevel uitvaardigde tegen A. nadat zij op de hoogte werd gebracht dat hij zich in Zweden bevond; dat (vii) kan worden geconcludeerd dat de Kosovaarse politie, de procureurs en het gerecht wel degelijk optraden in uw dossier en de nodige wil aan de dag legden om haar bij te staan en dat (viii) aansluitend dient gewezen te worden op de informatie aanwezig op het CGVS, met name COI Focus: "*Kosovo Algemene situatie*" van 5 december 2023 (internetlink) en dat de commissaris-generaal meent dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Tenslotte wordt in deze beslissing gesteld dat in verband met het trauma dat haar dochters overhouden aan de problemen in Kosovo dient te worden vastgesteld dat uit niets blijkt dat zij voor verdere, afdoende psychische ondersteuning geen beroep konden doen of bij terugkeer naar Kosovo zouden kunnen doen op de Kosovaarse gezondheidsdiensten, waarbij ondermeer wordt gewezen op het feit dat haar dochters beaamden dat zij voor hun psychische problemen geholpen werden in Kosovo.

Eerste verzoekster zet tijdens haar vrij relaas uiteen dat zij samen met tweede verzoekster in 2017 op straat liep toen er een schietpartij plaatsvond en zij hierdoor als toevallige voorbijgangster werd gewond aan het been. Er werd door haar moeder een klacht ingediend en een schadevergoeding gevorderd via de rechtbank. De zaak werd verschillende keren uitgesteld en is nog steeds aanhangig. Daarnaast verklaart verzoekster dat haar moeder een relatie aanging met een oudere man in een poging om hen een beter leven te geven, maar dat zij de relatie stopzette toen zij had opgevangen dat hij zich met illegale zaken bezighield. Daarop werd een lastercampagne gelanceerd door deze man op Facebook waarin lelijke dingen werden geschreven over haar moeder, haarzelf en tweede verzoekster. Eerste verzoekster verklaart verder dat zij ook toen zij

verhuisden werden belaagd door mannen die dachten dat zij prostituees waren en dat zij elk incident meldten bij de politie maar dat deze niet echt iets deed (NPO eerste verzoekster, p. 7). Gevraagd aan tweede verzoekster of er daarnaast voor haar persoonlijk nog andere redenen zijn waarom zij persoonlijk vreest om terug te keren naar Kosovo of waarom zij persoonlijk Kosovo verliet, antwoordt eerste verzoekster: *“Nee. Enkel die twee zijn hoofdredenen.”* (NPO eerste verzoekster, p. 6-7).

Tweede verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij pas wist van de problemen van haar moeder toen de kinderen op school haar pestten met de valse profielen en dat zij het voorval met haar zus zelf voor haar ogen zag gebeuren (NPO tweede verzoekster, p. 5) en antwoordde gevraagd of er daarnaast nog andere redenen zijn waarom zij persoonlijk vreest om terug te keren naar Kosovo of waarom zij persoonlijk Kosovo heeft verlaten als volgt: *“Nee. Het gaat voornamelijk over de problemen van mama. Die zijn heel zwaarwichtig maar wat betreft het probleem van B. dat sleept aan en dat is zwaar. Het is voor ons ook moeilijk maar daarvoor zouden we Kosovo niet verlaten ook al zou het een hele lange gerechtelijke weg betekenen. Maar de problemen van mijn mama, dat is voor ons enorm zwaar en daarom kunnen we niet terugkeren naar Kosovo”* (idem).

Hieruit blijkt duidelijk dat zowel eerste als tweede verzoekster geen andere vluchtmotieven aanhaalden dan degene die door hun moeder waren uiteengezet.

In de motieven van de bestreden beslissingen wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 57/6/1 § 1, tweede en derde lid en 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevatten deze beslissingen een motivering in feite, met name dat beide verzoeksters hun beschermingsverzoek op dezelfde motieven baseren als degene die werden aangehaald door hun moeder en dat in het kader van het door hun moeder ingediende beschermingsverzoek mede op basis van hun verklaringen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, waarbij de motieven van de beslissing genomen ten aanzien van hun moeder worden hernomen. Verder werden de beschermingsverzoeken getoetst aan de beschikbare landeninformatie met betrekking tot hun land van nationaliteit en met name de mogelijkheden voor burgers van Kosovo om zich bij problemen te wenden tot de Kosovaarse autoriteiten om bescherming te verkrijgen.

Uit dit alles blijkt dat de verzoeken om internationale bescherming op individuele en objectieve wijze zijn onderzocht door de commissaris-generaal, op basis van hun verklaringen en de documenten die door hun moeder zijn ingediend naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming en aan de administratieve dossiers van beide verzoeksters zijn toegevoegd en rekening houdende met actuele en voldoende nauwkeurige landeninformatie over hun land van nationaliteit. Het gegeven dat de feitelijke motivering in de bestreden beslissingen zich beperkt tot het citeren van de omstandige motieven in de beslissing genomen ten aanzien van hun moeder citeert, betekent niet dat deze beslissingen niet *in concreto* zouden gemotiveerd zijn, zoals verzoeksters ten onrechte stellen, noch dat daarmee niet voldaan zou zijn aan de motiveringsplicht die voortvloeit uit artikel 3 van de wet van 29 juli 1991.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben immers tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissingen zowel in rechte als in feite gemotiveerd zijn. Uit het betoog van de verzoeksters blijkt dat zij de motieven van deze beslissingen kennen en begrijpen. Zij zijn er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt en een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Waar zij nog stellen dat de commissaris-generaal het administratief dossier van hun moeder niet toevoegt *“aan de onderhavige procedure zodat verzoeksters de facto in de onmogelijkheid verkeren om na te gaan of de beweegredenen al dan niet identiek zijn”*, blijken de administratieve dossiers van verzoeksters de notities van het persoonlijk onderhoud van hun moeder alsook de respectievelijke notities van de persoonlijke onderhouds van eerste en tweede verzoekster te bevatten en alle relevante documenten met betrekking tot de door hen aangehaalde problemen in de beslissing van verzoeksters' moeder en die in de bestreden beslissingen integraal worden hernomen besproken worden (AD verzoeksters, map 5, documenten/bewijsstukken neergelegd in dossier [...] en map landeninformatie). Verzoeksters en hun advocaat hadden de mogelijkheid om deze administratieve dossiers te raadplegen in de voorbereiding van hun beroep en op de Raad tot het sluiten van de debatten. In de mate dat met hun stelling dat zij in de onmogelijkheid waren om na te gaan of *“de beweegredenen al dan niet identiek waren”*, verwijzen naar de door hen ingeroepen vluchtmotieven, kan redelijkerwijze verondersteld worden dat zij zelf weten of de door hen ingeroepen vluchtmotieven identiek zijn aan deze van hun moeder, waarmee zij nog steeds samenleven. In zoverre zij hiermee zouden verwijzen naar de *“beweegredenen van de commissaris-generaal”* blijkt uit de bestreden beslissingen zelf duidelijk dat de redenen om de verzoeken kennelijk ongegrond te verklaren en te

besluiten dat zij niet in aanmerking komen voor internationale bescherming identiek zijn aan de redenen waarom aan verzoeksters' moeder internationale bescherming werd geweigerd. Dat zij *de facto* in de onmogelijkheid zouden verkeren om na te gaan of de beweegredenen al dan niet identiek zijn mist dan ook elke feitelijke grondslag.

5.4. De beschermingsverzoeken zijn gebaseerd op de vrees van verzoeksters voor de bedreigingen vanwege de familie van wie hun moeder via een gerechtelijke procedure een schadevergoeding heeft geëist omwille van de verwonding van eerste verzoekster die het gevolg is van een schietpartij op straat toen zij er toevallig voorbij kwam en hun vrees omwille van de lastercampagne en intimidatie van verzoeksters moeder door een voormalige partner van deze laatste. Zij roepen dus in wezen een vrees voor vervolging in vanwege een niet-statelijke actor.

In casu kan de Raad na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier, in navolging van de bestreden beslissingen, slechts vaststellen dat verzoeksters geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij in aanmerking komen voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten.

Uit de lezing van verzoeksters' verklaringen en de neergelegde documenten en de verklaringen van verzoeksters' moeder die zij toegevoegd aan de map landeninformatie in de administratieve dossiers blijkt dat verzoeksters zich in wezen beroepen op dezelfde vluchtmotieven als diegene die door hun moeder werden naar voor gebracht in het kader van haar verzoek om internationale bescherming.

Er dient aan herinnerd te worden dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *"indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade"*.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze bescherming door de staat of partijen of organisaties die de staat vertegenwoordigen of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt dit in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. Doeltreffende bescherming doelt op het vermogen van het betrokken land van herkomst om daden van vervolging dan wel ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, O.A., punt 44). Niet vereist is dat de bescherming geboden door de Staat absoluut is, maar deze moet wel voldoen aan een aantal kwaliteitsvereisten om in overeenstemming te zijn met artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

In casu maken verzoeksters niet aannemelijk dat zij met betrekking tot de verwonding van eerste verzoekster en met betrekking tot de lastercampagne van A.L. die in hoofdzaak tegen hun moeder was gericht maar waarbij ook beide verzoeksters werden betrokken, in Kosovo geen toegang hadden tot doeltreffende bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en evenmin dat zij in geval van terugkeer geen toegang zouden hebben tot dergelijke bescherming.

Vooreerst motiveert de commissaris-generaal, op basis van de COI Focus "*Kosovo Algemene Situatie*" van 5 december 2023, op goede gronden dat in geval van eventuele (veiligheids-) problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en stelt hierbij onder meer, dat klachten zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld worden en dat elke burger van Kosovo zich indien nodig in vertrouwen kan wenden tot de Kosovaarse politie en dat hoewel nog inspanningen moeten geleverd worden, de rechtsgang in Kosovo algemeen en ook voor minderheden de nodige rechtsbescherming biedt. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt ook dat corruptie in Kosovo wijdverspreid is en volgens de Europese Commissie een zaak van ernstige bezorgdheid is en dat ook soms sprake is van straffeloosheid van corrupte gezagsdragers (COI Focus, p. 14-15) en in bepaalde bronnen sprake is van integriteits- en andere problemen (*idem*, p. 27). Corruptie blijkt volgens sommige bronnen vooral een probleem te zijn in de context van openbare aanbestedingen en vooral de strijd tegen corruptie op hoog niveau blijkt beperkt te zijn waardoor de politieke elite die zich hieraan schuldig maakt al te vaak de dans ontspringt (*idem*, p. 15). Zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissingen blijkt uit de

beschikbare landeninformatie ook dat er mogelijkheden openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren en wordt wangedrag van politieagenten niet zonder meer gedoogd en kan dit leiden tot gerechtelijke vervolging. In de jaarlijkse rapporten van de EC staat dat Kosovo zich nog maar in een vroeg stadium bevindt van de ontwikkeling naar een goed functionerend juridisch systeem. Deze bron herhaalt jaarlijks dat de Grondwet en het wettelijke kader wel de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van het gerecht waarborgen, maar ook dat meer inspanningen nodig zijn om het gerechtelijk systeem te beschermen tegen oneigenlijke druk en politieke tussenkomsten. In 2023 is sprake van beperkte vooruitgang bij het functioneren van het gerecht. In 2021 en 2022 herhaalt Freedom House de analyse die reeds in voorgaande jaren was gemaakt dat Kosovo door de blijvende politieke beïnvloeding van het gerecht, tekort komt bij het verzekeren van de rechtsstaat, de gerechtelijke onafhankelijkheid en het justitiesysteem. In 2021 heeft de EC het over een zekere vooruitgang in de ontwikkeling van een goed functionerend gerechtelijk systeem dankzij de aanname van een Rule of Law Strategy and Action Plan (zie *infra*), e-justice-initiatieven en de implementering van de Wet op Bemiddeling. Ook het rapport van de secretaris-generaal van de VN over UNMIK (2021) verwijst naar de aanname van een Rule of law strategy for 2021-2026 in augustus 2021 en het bijhorende actieplan als belangrijke stappen zijn voor de versterking van het gerecht. Het strategisch plan bevat maatregelen die (onder meer) de bescherming van de mensenrechten en de gelijke toegang tot het gerecht willen verbeteren (COI Focus, p. 30-33). Hoewel hieruit blijkt dat volgens verschillende bronnen het gerechtelijk apparaat kampt met een gebrek aan middelen en achterstand en dat er sprake is van oneigenlijke druk op het gerecht en politieke tussenkomsten, blijkt ook dat initiatieven worden genomen om de werking en onafhankelijkheid van het gerecht te versterken.

Verzoeksters stellen dat het CGVS erkent dat er een veiligheidsvacuüm bestaat en dat het een bekend gegeven is dat er geen sprake is van een onafhankelijke rechterlijke macht. Zij citeren uit een rapport van Freedom House van 2024 waarin wordt gesteld dat politieke inmenging in de rechterlijke macht een probleem blijft, dat wijdverbreide rechterlijke corruptie een negatieve invloed heeft op de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en dat aanklagers en rechtbanken vatbaar blijven voor politieke inmenging en corruptie door machtige politieke en zakenelites. In de genoemde COI Focus wordt rekening gehouden met de analyses van Freedom House van het functioneren van het gerechtelijk systeem in Kosovo in de voorbije jaren. De door verzoeksters geciteerde passage van een rapport van Freedom House van 2024 dat betrekking heeft op het jaar 2023 bevestigt en ligt in dezelfde lijn van de eerdere analyses van deze organisatie. Dit doet geen afbreuk aan de analyse van de beschikbare landeninformatie in de bestreden beslissingen waaruit terecht wordt besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-) problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Hoe dan ook tonen verzoeksters niet aan dat zij en hun moeder in hun individuele omstandigheden geen toegang hadden tot doeltreffende bescherming vanwege de Kosovaarse politie en de gerechtelijke instanties tegen de problemen die zij hadden met de personen die eerste verzoekster hebben verwond en met A.L. die een lastercampagne lanceerde tegen hun moeder waarbij ook verzoeksters werden gevisieerd.

Uit hun verklaringen en de neergelegde documenten blijkt immers dat zij tegen de personen die eerste verzoekster verwonden een klacht konden indienen dat zij van hen een schadevergoeding hebben gevorderd voor de rechtbank, dat deze zaak nog steeds hangende is en dat zij zelf verklaarden dat deze zaak niet de reden was waarom zij Kosovo verlieten. In de bestreden beslissingen wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd: *"In verband met de rechtszaak tegen de personen die B. hebben verwond en de bedreigingen gericht aan jullie omdat jullie een schadevergoeding van deze personen eisen, menen u en B. dat de Kosovaarse autoriteiten onvoldoende hebben opgetreden naar aanleiding van de schadevergoeding die u eist van X. H. en zijn zonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS V. (hierna CGVS V.) d.d. 5/4/2024, p. 13; notities persoonlijk onderhoud CGVS B. (hierna CGVS B) d.d. 5/4/2024, p. 9). U stelde dat tot nu toe niemand iets heeft ondernomen en er op geen enkel vlak vooruitgang is. Niemand heeft u al een onkostenvergoeding gegeven voor de medische kosten van B. en er is nog geen spijtbetuiging van de ouders. U en B. verklaarden dat de zittingen in de rechtbank steeds worden uitgesteld omdat er een partij niet aanwezig is, hoewel u en/of uw dochter wel altijd opdaagden (CGVS V, p. 13; CGVS B, p. 9). Volgens B. hadden de autoriteiten al sneller een beslissing in de zaak moeten nemen (CGVS B, p. 9). Hoewel u stelde dat er op geen enkel vlak vooruitgang is, blijkt uit jullie verklaringen echter dat de Kosovaarse autoriteiten tal van handelingen hebben gesteld sinds het schietincident zich voerde. Zo startte de politie een onderzoek na het voorval, werd B. ondervraagd door de politie, werden er verdachten opgepakt, werd het dossier overgemaakt aan de rechtbank (CGVS B, p. 8) en heeft B. ook al verklaringen afgelegd voor de rechtbank (CGVS B, p. 10), waar de zaak op dit moment nog hangende is (CGVS V, p. 13). Dat de rechtszaak reeds meermaals moest worden uitgesteld omwille van de afwezigheid van een partij (CGVS V, p. 13; CGVS B, p. 9), volstaat geenszins om te getuigen van enige onwil vanwege de Kosovaarse autoriteiten om het nodige te doen. Het CGVS stelt ook vast dat, hoewel u van mening bent dat de zaak onnodig lang aansleept (CGVS V, p. 13; CGVS B, p. 9), u geen stappen ondernam om de gebrekkig ervaren werking van het gerechtelijk apparaat aan te klagen bij de Kosovaarse autoriteiten (CGVS B, p. 9). Gevraagd wat u precies verwacht van de Kosovaarse autoriteiten, stelde u zelf dat u niet meer kan verwachten van hen en dat jullie zullen zien wat*

de gerechtigheid beslist (CGVS V, p. 14). Wat betreft de bedreigingen die X. , zijn zonen en hun advocaat hebben geuit op de rechtbank ten aanzien van u, B. en jullie advocaat, heeft u nooit klacht ingediend bij de politie omdat de politie volgens u elke keer zelf aanwezig was en alles zelf ook hoorde (CGVS V, p. 14) en dat het geen nut heeft om klacht in te dienen als men niets doet (CGVS V, p. 14). Gevraagd aan B. waarom jullie geen klacht indienden toen de bedreigingen van X. en zijn zonen bleven voortduren, stelde B. louter dat jullie het in de handen van de advocaat lieten (CGVS B, p. 11). Dat de politie of het gerecht niets zouden doen, klemt met de vaststelling dat de politie wel degelijk optrad na het schietincident (CGVS B, p. 8) en is een blote bewering die u verder niet staft. Hetzelfde geldt voor uw uitspraak dat de tegenpartij duidelijk geld heeft en de rechter en procureur kan omkopen (CGVS V, p. 7, 15). U kon evenwel geen concrete indicaties geven dat dit in uw zaak gebeurde. U stelde louter dat het zeer gebruikelijk is in Kosovo dat rechters geld ontvangen en de mensenrechten schenden. Nogmaals gevraagd naar concrete bewijzen van corruptie in uw zaak, repliceerde u louter dat 'men' corruptie niet schuwt (CGVS V, p. 16). Dat u in het algemeen verwijst naar corruptie in Kosovo, laat niet toe om te besluiten dat uw rechtsgang in Kosovo verhinderd zou worden omwille van corruptie binnen het gerechtelijk of politioneel apparaat of dat u en uw dochters geen beroep meer zouden kunnen doen op de in Kosovo beschikbare beschermingsmogelijkheden. Bovendien verklaarden zowel u als uw dochters dat jullie louter omwille van B. 's rechtszaak Kosovo niet verlaten zouden hebben (CGVS B, p. 11; CGVS V, p. 14-15; notities persoonlijk onderhoud CGVS A. (hierna CGVS A) d.d. 5/4/2024, p. 5), hetgeen uw nood om internationale bescherming omwille van deze problemen ernstig ondermijnt". Verzoeksters voeren geen enkel concreet verweer tegen deze motieven, die correct zijn en steun vinden in de administratieve dossiers. Verzoeksters gaven zelf aan dat zij omwille van de rechtszaak van eerste verzoekster alleen Kosovo nooit zouden hebben verlaten en dus dat dit niet de aanleiding was voor hun vertrek en geven daarmee minstens impliciet aan dat zij deze rechtszaak en de bedreigingen die zij in de rechtszaal zouden ontvangen hebben vanwege de tegenpartij en hun advocaat zelf niet als voldoende zwaarwichtig beschouwen om er hun land van herkomst voor te verlaten.

Met betrekking tot de bedreigingen vanwege A.L. dient te worden vastgesteld dat verzoeksters en hun moeder een klacht konden indienen bij de politie van zowel Pejë en Prishtinë, dat de politie een patrouille stuurde toen zij hen verwittigde dat er mannen aan haar deur stonden, dat politieagent G.L. die een ver familielid zou zijn van A.L. en verzoeksters' moeder aanvankelijk tegenhield om klacht in te dienen, later werd geschorst na een klacht van derden, dat de politie op vraag van verzoeksters' moeder een verzoek indiende bij de rechter om Facebook te contacteren om de valse profielen offline te halen, dat de eerste procureur die op de zaak werd gezet werd gewraakt na een procedure die door verzoeksters moeder werd ingeleid en vervangen werd door een andere procureur die besloot om A. te vervolgen voor deze feiten en verzoeksters' moeder verklaarde dat de zaak werd overgemaakt aan de rechtbank in 2022, dat de rechtbank tweemaal beschikkingen stuurde naar Facebook en dat uit de neergelegde documenten volgens de bestreden beslissingen blijkt dat de rechtbank een arrestatiebevel uitvoerde tegen A.L. nadat bleek dat hij zich in Zweden bevond (AD eerste en tweede verzoekster, documenten/bewijsstukken neergelegd in dossier [...], stuk 7). Hierover wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden verwezen naar de motieven in de beslissing genomen ten aanzien van hun moeder waarin het volgende wordt overwogen: "Ook inzake de bedreigingen en laster van A. L. ten aanzien van u geven u en uw dochters aan dat de Kosovaarse autoriteiten onvoldoende hebben opgetreden (CGVS V, p. 8-9, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 31; CGVS B, p. 7 en 13; vragenlijst CGVS A. d.d. 22/3/2024, vraag 5). Ofschoon u beweerde dat het optreden van de politie gebrekkig was (CGVS V, p. 8, 9, 21, 25; CGVS B, p. 7 en 13), blijkt uit uw verklaringen en die van B. dat de politie regelmatig optrad in uw dossier. Zo stelde u dat A. u bij uw familie ging zwartmaken. Daarom diende u een klacht in bij de politie tegen A. (CGVS V, p. 20). A. werd op basis van uw klacht 24 uur vastgehouden en kreeg ook een contactverbod opgelegd door de procureur (CGVS V, p. 21). Toen A. dat contactverbod schond en u opnieuw een klacht wilde indienen, werd u door politieagent G. L., een ver familielid van A., tegengehouden om dit te doen (CGVS V, p. 22). Toen u later terugkeerde naar het politiekantoor hielp de politie u wel verder en werd A. opnieuw opgepakt en 48 uur vastgehouden (CGVS V, p. 22). Gevraagd wat de procureur precies besliste of ondernam ten aanzien van A. toen hij tweemaal opgepakt werd, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS V, p. 21 en 23). U trachtte zich hier ook niet over te informeren. U stelde louter dat u dacht dat de Kosovaarse autoriteiten niet veel hadden ondernomen omdat de situatie met A. anders voorkomen had kunnen worden (CGVS V, p. 23). Dit klemt nochtans met uw verklaring dat A. tweemaal door de politie werd opgepakt naar aanleiding van uw klachten voordat hij na twee of drie maanden Kosovo verliet (CGVS V, p. 21). U haalde ook zelf aan dat u niet kon zeggen dat de politie niet bezig was met uw aangiftes, maar dat u dacht dat de politie niet veel kon doen omdat ze A. anders moesten gaan arresteren of zoeken in het land waar hij verbleef, namelijk Zweden (CGVS V, p. 22). Daarnaast verklaarde u dat u naar de politie belde als er onbekende mannen aan uw deur stonden en er dan een patrouille werd gestuurd naar uw woning (CGVS B, p. 21 en 24). Er werden in die omstandigheden ook twee mannen opgepakt door de politie (CGVS B, p. 24). U verklaarde echter dat de politie er na verloop van tijd lang over begon te doen om naar uw huis te komen, bijvoorbeeld 40 minuten hoewel ze maar vijf minuten van uw woning verwijderd waren. Daarom stopte u met bellen (CGVS B, p. 24). Dat de politie later was, kan evenwel aan tal van factoren te wijten zijn, maar volstaat hier geenszins om te getuigen van enige onwil wegens de autoriteiten. U heeft deze vermeende laattijdigheid zelf ook nooit aangekaart op het politiekantoor of bij de ombudsman

omdat een klacht volgens u een maat voor niets is in Kosovo (CGVS B, p. 25). Dit kan uw nalatigheid ter zake echter geenszins rechtvaardigen. Het is bovendien een blote bewering die ook klemmt met uw eigen verklaringen dat ten gevolge van een klacht van derden politieagent G. L., het verre familielid van A., werd geschorst omwille van onprofessioneel gedrag (CGVS V, p. 24) en dat naar aanleiding van uw eigen klacht een nieuwe procureur werd aangeduid in uw dossier (CGVS V, p. 26). Verder verwees de politie uit Pejë u ook door naar de procureur toen u bij de politie had gevraagd wat er inzake uw problemen gebeurde en waarom de problemen bleven aanslepen (CGVS V, p. 23), informeerde de politie u over hoe u een procureur kon onttrekken aan uw zaak (CGVS V, p. 26) en diende de politie op uw vraag ook een verzoek in bij de rechter om Facebook te contacteren om de valse profielen offline te halen (CGVS V, p. 28). B. verklaarde ook dat de politie schermafbeeldingen van berichten waarin A. u bedreigde in ontvangst nam en aangaf te zullen achterhalen wie er achter die berichten zat en die persoon te zullen pakken (CGVS B, p. 13). Dit wijst andermaal op een optreden van de politie in uw dossier. B. stelde dat de politie volgens haar geen bereidheid toonde om het aan te pakken en haar zei dat de bedreigingen slechts woorden waren. Hoewel B. niet had gevoel had dat ze verder werd geholpen in het politiekantoor, trachtte ze ook niet met iemand anders te spreken omdat de politieagenten wel hoop gaven door te zeggen dat ze de personen die achter de berichten zaten zouden pakken en zouden achterhalen wie dit deed. Gevraagd aan B. waarom ze dan dacht dat de politie haar probeerde af te wimpelen (CGVS B, p. 13), verklaarde ze dat ze het zelf meemaakte in haar eigen zaak dat dingen aanslepen en dat er veel kennissen van A. rondhingen, en dat, als je kennissen hebt, je heel veel hebt. Dit laatste is echter een blote bewering gezien B. geen enkele kennis van A. kon opnoemen die de politie of het gerecht zou kunnen beïnvloeden in uw dossier en ze ook geen enkele concrete indicatie kon geven dat er sprake zou zijn van beïnvloeding door A. in uw dossier (CGVS B, p. 14). B. verklaarde ook dat ze de beïnvloeding in het algemeen aanhaalde, hetgeen onvoldoende is om vast te stellen dat er sprake zou zijn van beïnvloeding van de Kosovaarse autoriteiten in uw dossier of een gebrek aan bereidheid van de politie om op te treden in uw dossier. U vertelde ook dat u in 2022 naar de politie van Prishtinë stapte, maar dat de politie daar uw klacht niet aanvaardde (CGVS V, p. 8 en 27).

De politie in Prishtinë vertelde u dat ze niet bevoegd was omdat u niet in Prishtinë woonachtig was (CGVS V, p. 28), de feiten zich voornamelijk afspeelden in Pejë en de politie van Pejë uw dossier had (CGVS V, p. 8). De politie van Prishtinë stelde dat ze uw dossier niet zomaar in Pejë kon gaan halen (CGVS V, p. 27). De loutere vaststelling dat de politie van Prishtinë verklaarde dat ze onbevoegd was voor het behandelen van uw problemen omdat uw dossier al behandeld werd in Pejë, hetgeen eerder te maken lijkt te hebben met de politionele bevoegdheidsverdeling en politionele efficiëntie, is opnieuw onvoldoende om te bewijzen dat er spraken is van onwil bij de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien heeft de politie in Prishtinë wel degelijk naar uw verklaringen geluisterd en u vervolgens geïnformeerd over wat u verder kon ondernemen, zoals aan de politie van Pejë vragen om via een gerechtelijk bevel Facebook te contacteren (CGVS V, p. 28). Indien u meent dat u onheus bejegend werd door bepaalde agenten - zo maakte u gewag van uitlachen en flirten (CGVS V, p. 8 en 9) - zijn er mogelijkheden om een klacht in te dienen, die u evenwel niet uitputte. U stelde bovendien dat u sinds 2023 niet meer naar de politie stapte omdat u het nut er niet van inzag aangezien niemand u hielp (CGVS V, p. 30). Het CGVS merkt hierover nogmaals op dat indien u de autoriteiten niet op de hoogte brengt van incidenten of bedreigingen, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. U verklaarde ook dat de procureur niet geïnteresseerd is in uw problemen (CGVS V, p. 26) en dat de procureur alles in handen had, maar niets deed (CGVS V, p. 27). U zaak werd initieel toegewezen aan procureur S. M.. Omdat u van mening was dat procureur M. te nauwe banden had met de betrokken partijen, misschien zelfs familiebanden (CGVS V, p. 9), en ook tegen u zei dat de zaken niet waren zoals u ze had verklaard en dat uw situatie niet zo erg was (CGVS V, p. 25), heeft u een procedure opgestart om procureur M. te wraken. U werd in die context uitgenodigd voor een gesprek en kreeg een drietal maanden later telefoon van procureur D.J. die u vertelde dat hij uw zaak zou overnemen (CGVS V, p. 26). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat de Kosovaarse autoriteiten uw klacht serieus overnamen en ook tegemoet kwamen aan uw verzoek. Hoewel u stelde dat de procureur niets deed, verklaarde u wel dat procureur S. M. u belde telkens er documenten in uw dossier werden overgemaakt (CGVS V, p. 9) en vertelde procureur D.J. u dat hij zijn werk had afgerond, alle bewijsmiddelen naar de rechtbank had gebracht en het nu aan de rechtbank was om een beslissing te nemen (CGVS V, p. 27). Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat procureur J. niets heeft gedaan, integendeel. Hij heeft zijn onderzoek gevoerd, besloten om A. te vervolgen voor de feiten die hij pleegde, en de zaak daarom aanhangig gemaakt bij de rechtbank. Gevraagd waarop u zich baseerde om te stellen dat procureur J. niets deed, verklaarde u dat u niet bedoelde dat procureur J. niets deed, dat hij misschien wel dingen heeft gedaan, maar dat uw probleem nog niet opgelost is (CGVS V, p. 28). Andermaal toont u niet aan dat er van enige onwil om u bij te staan sprake zou zijn. U verklaarde verder dat het gerecht in Kosovo niet functioneert. U stelde dat de rechter in uw dossier weigerde om een onderzoek bij de cybereenheden te openen, geen beschikkingen gaf en alleen maar zei dat hij iets zou doen om u zo af te wimpelen (CGVS V, p. 8-9). Gevraagd waarom u dat dacht, verklaarde u dat de rechter elk optreden van de cybereenheden tegenhield omdat er niets meer ondernomen werd en dat de rechter wellicht al uw zaken had afgesloten (CGVS V, p. 28). Wat betreft uw bewering dat de rechter uw zaak afsloot, leverde u hier geen enkel bewijs voor. U verklaarde ook dat uw dossier tegen A. in 2022 overgemaakt werd aan de rechtbank (CGVS V, p. 29) en daar nog steeds hangende is. Bovendien vertelde u dat de rechter wel degelijk twee beschikkingen naar

Facebook stuurde inzake de valse profielen, maar dat Facebook tweemaal zijn medewerking weigerde omwille van vormgebreken in de beschikking (CGVS V, p. 9). Gevraagd of u zich informeerde waarom de rechter de cybereenheden niet inschakelde, antwoordde u louter dat, als de rechter het bevel niet geeft, de procureur er niet veel aan kan doen. Nogmaals gevraagd waarom de rechter niet op het verzoek zou willen ingaan, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS V, p. 28). Uit niets blijkt dat u zich verder informeerde over het al dan niet optreden van de cybereenheden of dit vermeende gebrekkig optreden van de rechter aanklaagde. U verklaarde ook dat de rechtbank u niet uitnodigde en dat u niet wist wat er allemaal gebeurde (CGVS V, p. 9). Nochtans werd u wel degelijk uitgenodigd door de rechtbank voor een zitting op 29 november 2023 (documenten – groene map, document 7; CGVS V, p. 30). Dat de zitting niet kon doorgaan omdat A. niet aanwezig was (CGVS V, p. 29), getuigt andermaal geenszins van onwil vanwege de Kosovaarse autoriteiten. Uit documenten die u zelf neerlegde, blijkt zelfs dat de rechtbank een arrestatiebevel uitvaardigde tegen A. nadat ze door de politie op de hoogte werd gesteld dat A. zich in Zweden bevond (Documenten – groene map, document 7). U weet niet waarover de zitting ging en niemand legde het aan u uit, maar u heeft zelf ook niets ondernomen om hier informatie over te krijgen (CGVS V, p. 29). U was daarnaast ook van mening dat de rechtbank talmt en dat er verjaring in de zaak tegen A. dreigt te spelen (CGVS V, p. 9 en 27). Dat de rechtszaak volgens u te lang aansleept, betekent al evenmin dat de Kosovaarse autoriteiten niet bereid zouden zijn om op te treden of niet de nodige redelijke maatregelen hebben getroffen in uw zaak. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook niet dat u iets ondernam om de zaken te versnellen indien u van mening was dat het gerecht talmt en dat uw zaak tegen A. dreigt te verjaren alvorens ze behandeld wordt. U nam zelfs geen advocaat onder de arm om u bij te staan. U deed dit niet omdat dat veel geld kost.

Echter zocht u ook niet naar opties voor pro deo advocaten, die wel degelijk voorhanden zijn in Kosovo en gratis rechtsbijstand verlenen (CGVS V, p. 23, 29-31). Uit het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de Kosovaarse politie, de procureurs en het gerecht wel degelijk optraden in uw dossier en de nodige wil aan de dag legden om u bij te staan. Het CGVS wenst in deze volledigheidshalve op te merken dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat”.

Verzoeksters voeren ook tegen deze motieven, die correct zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, geen enkel concreet verweer. Door louter te stellen dat het een algemeen bekend gegeven is dat er in Kosovo geen sprake is van een onafhankelijke rechterlijke macht en te citeren uit een rapport van Freedom waarvan reeds is gebleken dat dit geen afbreuk doet aan de conclusie dat aan de analyse van de beschikbare landeninformatie in de bestreden beslissingen waaruit terecht wordt besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-) problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, weerleggen zij de geciteerde motieven niet. Het komt aan verzoeksters toe om de motieven in de bestreden beslissingen te weerleggen door aan de hand van concrete elementen aan te tonen dat deze berusten op een verkeerde lezing van hun verklaringen of de neergelegde documenten en de beschikbare landeninformatie. Door louter te stellen dat er in Kosovo geen sprake is van een onafhankelijke rechterlijke macht slagen zij daar niet in en blijven zij in gebreke een concreet verweer te voeren tegen de op hun specifieke individuele omstandigheden betrekking hebbende en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissingen.

Uit dit alles volgt dat verzoeksters in hun individuele omstandigheden niet aannemelijk maken dat zij in Kosovo geen toegang hadden tot doeltreffende bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de verwonding van eerste verzoekster en met betrekking tot de lastercampagne van A.L. die in hoofdzaak tegen hun moeder was gericht maar waarbij ook beide verzoeksters werden betrokken evenmin dat zij in geval van terugkeer geen toegang zouden hebben tot dergelijke bescherming.

Waar zij verder nog op algemene wijze stellen dat de rechten van vrouwen vooral als ze slachtoffer zijn van een geweldsmisdrijf onvoldoende beschermd en er een volledig gebrek is aan hulp op lange termijn en zij ter staving citeren uit een rapport van Human Rights Watch uit 2024 dat op zijn beurt verwijst naar een rapport van de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa waarin ernstige zorgen worden geuit over de hoge prevalentie van huiselijk geweld en de noodzaak van een gecoördineerd institutioneel antwoord, dient te worden vastgesteld dat verzoeksters zich niet hebben beroepen op een vrees voor huiselijk geweld en ook geen melding maakten van huiselijk geweld dat zij zouden hebben ondergaan zodat niet duidelijk is waarom zij hiernaar verwijzen. Hoe dan ook doet dit geen afbreuk aan het voorgaande waaruit is gebleken dat zij niet aannemelijk maken dat zij met betrekking tot de verwonding van eerste verzoekster en met betrekking tot de lastercampagne van A.L. die in hoofdzaak tegen hun moeder was gericht maar waarbij ook beide

verzoeksters werden betrokken, in Kosovo geen toegang hadden tot doeltreffende bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en evenmin dat zij in geval van terugkeer geen toegang zouden hebben tot dergelijke bescherming.

Gelet op het geheel van verzoeksters' verklaringen en de documenten die door hun moeder werden neergelegd en beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie met betrekking tot hun land van nationaliteit, Kosovo stelt de Raad vast dat verzoeksters geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als vluchteling in aanmerking komen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat voor verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeksters geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.2. In zoverre verzoeksters zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

6.3. Opdat aan verzoeksters de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28). Enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, kan er toepassing worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat in Kosovo sprake is van een gewapend conflict noch willekeurig geweld. Verzoeksters tonen dit evenmin aan.

Bij gebrek aan gewapend conflict en willekeurig geweld in Kosovo is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

7. Met betrekking tot de door verzoeksters aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 17 februari 2009, punt 28). Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeksters in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van dit arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde. Verzoeksters' theoretische betoog over en verwijzing naar rechtspraak van het EHRM inzake artikel 3 van het EVRM is dan ook niet dienstig.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeksters hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus worden de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET